

paa dette Punkt ført Folketinget tilbage, og derfor vilde det have interesseret mig, om vi angaaende dette Spørgsmaal havde faaet Udtalelser, ikke blot af den højtærede Finansminister, men ogsaa af dem, der kunne antages at have Ledelsen i det Parti, hans Regering støtter sig til, og eventuelt fra den højtærede Konseilspræsident. Ere de Herrer enige med den højtærede Finansminister om, at vi endnu staa saaledes i Danmark, at vi maa være udsatte for jævnlige Konflikter med Landstinget, hvis Folketinget vil føre den Slags Ting igennem paa Finansloven? Det have vi ikke faaet Svar paa, og naar vi intet Svar faa, maa vi vel deri se et Udtryk for, at den, som tier, samtykker, og at man altsaa staa paa samme Standpunkt som den højtærede Finansminister. Og saa understrege vi med Beklagelse, at man fra Regeringens og Flertallets Side har ført Folketinget adskillige Længder tilbage i dets Position overfor Landstinget.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet

Slengerik: Jeg frafalder Ordet.

Bang: Jeg søgte i Gaar at stille det Skattelovkompleks, hvis sidste Del vi nu tage en foreløbig Afsked med, i den rette Belysning ved Hjælp af en Række Kendsgeneringer og Tal. Jeg viste, hvorledes de militære Udgifters Stigning er Hovedaarsagen til den finansielle Misère, som nu fremkalder de nye Skatter. Jeg viste, hvor enorm den Skatteforøgelse, vi nu skulle bære, er, i Sammenligning med de Skattebyrder, vi hidtil have baaret. Jeg viste, hvorledes Danmark herefter vil blive et af de Lande, der med Hensyn til Skattebyrde staa allerøverst i Rækken af europæiske Lande, og jeg viste, hvor ubilligt og uretfærdigt det hele Skattelovkompleks er, idet det rammer Fattigfolk langt haardere end de rige. Jeg havde ventet, at den højtærede Finansminister i Dag havde prøvet at tilbagevise disse Bemærkninger. De hvile nemlig i en meget væsentlig Grad ikke paa almindelige Betragtninger, som man kan tviste om, men paa Tal, som ere hentede frem fra Statsregnskaber og Budgetter. Den højtærede Finansminister har ikke prøvet derpaa. Jeg ved ikke, om jeg kan opfatte det i Overensstemmelse med det Ordsprog, som for et Øjeblik siden blev nævnt: Den, der tier, samtykker. I alt Fald staa disse mine Bemærkninger fra i Gaar uimodsagte.

Derimod søgte den højtærede Finansminister at kaste et lidt forsonende Skær

over sin egen Skattelovgivning og vise, hvordan der dog var en ret stor Progression i Indkomstskatten. Han nævnedes som Eksempel 2 Mænd, en med 1,250 Kr. og en med 10 Gange saa meget i aarlig Indtægt, og sagde, at den sidstnævnte Mand kom til at betale 86 Gange saa meget i Skat som Manden med 1,250 Kr. Det lyder jo drabeligt. Men naar man husker paa, at vedkommende har 10 Gange mere i aarlig Indtægt, lyder det ikke saa stærkt, at vedkommende skal betale mellem 8 og 9 Gange, omtrent 8½ Gange, saa meget i Skat i Forhold til Indtægtens Størrelse som den første. Mon ikke sidstnævnte Mands Skatteevne i Virkeligheden ogsaa nok er 8—9 Gange saa stærk som den københavnske Arbejders med 1,250 Kr. i Indtægt? Er det virkelig saa meget? Jeg behøver kun at sammenligne det med den kommunale Skattelov, som vi sidste Aar vedtog her i Folketinget, hvor vi netop ved at anvende dels Lejlighedsfradrag for de smaa og dels Lejligheds- og Kildeartstillægget for de store Skatteydere ere i Stand til at naa op til en Progression for dem, der ligge over det frie Skøn, til over det nidobbelte, og som for dem, der ligge under det frie Skøn, kan komme langt længere ned. Al Skat er i sidste Instans Skat paa Indkomst, og hvis vi stille den af Regeringen foreslaaede og af Folketinget om føje Tid sandsynligvis vedtagne Skattelov i Sammenligning med Øl og Brændevinsskatten, som kræver en hel anden Brøkdel af Fattigfolks Indtægter, idet ikke blot Konsumenten af disse Artikler ikke stiger, men sandsynligvis gaar absolut tilbage, naar vi gaa til Folk med større Indtægter, idet Vin og Whisky træde i deres Sted, og hvis vi betragte hele Skattelovskomplekset som et sammenhængende Hele, er jeg personlig ikke i Tvivl om, at Manden med de 1,250 Kr. om Aaret kommer til at svare en større eller mindst lige saa stor Brøkdel af sin Indtægt i Skat som Manden med de 12,500 Kr.

Jeg vil her gentage en Henstilling til den højtærede Finansminister, som jeg gjorde i Gaar, nemlig om han ikke vil være tilbøjelig til at overdrage Statistisk Bureau at udarbejde en Opgørelse over Forbruget i forskellige typiske Indtægtsklasser, saa man kunde se, hvor meget denne nye Skattebyrde gennemgaaende vil ramme en Familie med 1,000, med 10,000 og med 100,000 Kr. aarlig Indtægt. Jeg tror, det vilde give et forfærdende Indblik i det Skattelovkompleks, som nu om faa Minutter sandsynligvis vil vandre op i det andet høje Ting.

Det ærede Medlem fra Fredericia (Johan-